

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ, ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΑΑΡΩΝ, ΑΔΑΜ, ΙΣΑΑΚ, ΠΛΑΤΩΝΑΣ, ΡΑΧΗΛ, ΣΑΡΑ, ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΗ, ΦΛΩΡΟΣ, ΦΛΩΡΑ

ΙΓΕΓΟΝΟΤΑ

1917: Η Αμερικανική Γερουσία εγκρίνει την ποτοαπαγόρευση.

1940: Ο Αδόλφος Χίτλερ υπογράφει ένα μυστικό διάταγμα, με το οποίο ξεκινούν οι προετοιμασίες για τη ναζιστική εισβολή στη Σοβιετική Ένωση, που έμεινε στην ιστορία με τον κωδικό Επιχείρηση Μπαρμπαρόσα.

1944: Κυκλοφορεί το πρώτο φύλλο της γαλλικής εφημερίδας *Le Monde*.

1969: Ο πολιτικός μποχανικός Δημήτριος Λάκκας, υιός Ελληνίδος εκ Μυτιλήνης, διορίζεται Πρόεδρος του Παναμά.

1991: Η Ελλάδα γίνεται δεκτή στην Συμφωνία του Σένγκεν με το καθεστώς του παρατηρητή.

2000: Σπάνια επίδειξη ευ αγωνίζεσθαι από τον ιταλό επιθετικό της Γουέστ Χαμ, Πάολο Ντι Κάνιο, στον αγώνα εναντίον της Έβερτον (1-1), όταν αντί να προωθήσει τη μπάλα στα δίκτυα, σταματάει τον αγώνα για να προσφερθούν οι πρώτες βοήθειες στον πεσμένο αντίπαλο τερματοφύλακα. Ο ίδιος παικτης είχε εξοργίσει τη φίλαθλη κοινή γνώμη της Βρετανίας, όταν διαμαρτυρόμενος έσπρωξε βάναυσα τον διαιτητή Άλκοκ, ενέργεια που του στοίχισε ποινή 11 αγωνιστικών.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1911: Ζίλ Ντασέν, γαλλικής καταγωγής αμερικανός σκηνοθέτης, σύντροφος της Μελίνας Μερκούρη. (Θαν. 31/3/2008)

1913: Βίλι Μπραντ, καγκελάριος της Γερμανίας κατά το διάστημα 1969 - 1974 και «αρχιτέκτονας» της πολιτικής της ύφεσης (Ostpolitik) - το άνοιγμα δηλαδή της Δύσης στην τότε κομμουνιστική Ανατολή - κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Βραβεύτηκε με Νόμπελ Ειρήνης το 1971. (Θαν. 8/10/1992)

1966: Μάριος Φραγκούλης, έλληνας τενόρος.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1737: Αντόνιο Στραντιβάρι, ιταλός καπασκευαστής βιολιών. (Γεν. 1644)

1999: Ρομέρ Μπρεσόν, γάλος σκηνοθέτης του κινηματογράφου. (Γεν. 25/9/1901)

2001: Δημήτρης Δραγατάκης, συνθέτης λόγιας μουσικής. (Γεν. 22/1/1914)

Ζίλ Ντασέν

(1911 – 2008)

Αμερικανός σκηνοθέτης του θεάτρου και του κινηματογράφου, σύζυγος της Μελίνας Μερκούρη. Οι ταινίες του εκτείνονται από το αστυνομικό γκανγκοτερικό φίλμ νουάρ ως τον κοινωνικό ρεαλισμό και τον λυρικό εξπρεσιονισμό. Ο Ζίλ Ντασέν (Jules Dassin) γεννήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου του 1911 στο Κονέκτικατ των ΗΠΑ και πέθανε στις 80 παιδί ενός ρωσοεβραίου κουρέα. Ξεκίνησε την κινηματογραφική του πορεία ως μαθητεύομένος στο πλευρό του Άλφρεντ Χίτοκοκ. Αργότερα, συνεργάστηκε με τον σκηνοθέτη Μάρκ Χέλνγκερ, με τον οποίο έκανε δύο ταινίες. Η συνεργασία τους διακόπηκε, όταν αναγκάστηκε να αυτοεξοριστεί τη σκοτεινή εποχή του Μακαρθισμού, λόγω των διώξεων και των παρεμβάσεων που δεχόταν στη δουλειά του. Όταν κλήθηκε να απολογηθεί στο Κογκρέσο, καπηρούμενος για αντιαμερικανική δράση, γύρισε την ταινία «Night and the City».

Εγκαταλείποντας τις ΗΠΑ, εγκαταστάθηκε στη Γαλλία. Εκεί γύρισε την ταινία «Pififi», ένα από τα σημαντικότερα κινηματογραφικά φίλμ νουάρ της παγκόσμιας κινηματογραφίας, με το οποίο κέρδισε το Βραβείο Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ των Κανών το 1955.

Στη Γαλλία, επίσης, παντρεύτηκε την Μπεατρίς Λονέρ, με την οποία απέκτησε δύο παιδιά, τον διάσημο γάλλο τραγουδιστή Τζο Ντασέν (1938-1980) και την ηθοποιό Ζουλί Ντασέν. Ωστόσο, τη ζωή του έκαψε βαθιά ο έρωτάς του με τη Μελίνα Μερκούρη, που οποία γνώρισε δύο χρόνια μετά το «Pififi».

Από τη στιγμή εκείνη άρχισε η δεύτερη καριέρα του, καθώς οι περισσότερες ταινίες που σκηνοθέτησε είχαν πρωταγωνίστρια τη Μελίνα. Μαζί γύρισαν εννέα ταινίες, μεταξύ των οποίων το «Τοπκαπί», το «Φαΐδρα» και το «Ποτέ την Κυριακή», που την ίδια χρονιά με το βραβείο καλύτερης ταινίας στο Φεστιβάλ Κανών το 1960. Η ίδια ταινία ήταν υποψήφια

για Όσκαρ σκηνοθεσίας και σεναρίου, όμως τελικά απέσπασε το Όσκαρ καλύτερης μουσικής και τραγουδιού για «Τα Παιδιά του Πειραιά» του Μάνου Χατζάδακι.

Με τη Μελίνα, παντρεύτηκε το 1966 και υιοθέτησε τόσο την υπηκοότητα του Ελληνα, όσο και το όραμα της συντρόφου του για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα. Μαζί ανέπτυξαν έντονη αντιδικτατορική δράση στην περίοδο της χούντας των συνταγματαρχών και με την αποκατάσταση της Δημοκρατίας το 1974 εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην Ελλάδα.

Σε μία συνέντευξή του είχε πει: «Ζούσα μια διαφορετική εξορία από το '67 έως το '74. Σκηνοθέτησα μία μόνο ταινία, γιατί η καρδιά μου είχε μόνο απογοήτευση για τη δικτατορία στην Ελλάδα. Αφοσιώθηκα στη Μελίνα, μένοντας πλάι της όσο το δυνατόν περισσότερο. Οι ταινίες δεν βρίσκονταν καν στο μαζί μας, γυρίσαμε μία, την «Υπόσχεση

την αυγή», απλώς και μόνο επειδή είχαμε υπογράψει τα συμβόλαια».

Στην Αθήνα ο Ζίλ Ντασέν σκηνοθέτησε και τρία θεατρικά έργα, την «Οπερα της Πεντάρας», τον «Γλάρο», και τον «Θάνατο του εμποράκου». Σε συνέντευξή του είχε δηλώσει: «Ξεκίνησα από το θέατρο και λόγω του θέατρου είχα αρχίσει από νωρίς να σέβομαι και να αγαπώ την Ελλάδα».

Μετά το θάνατο της διάσημης ηθοποιού και πολιτικού, ο Ντασέν δημιουργήσει στη μνήμη της το Ίδρυμα «Μελίνα Μερκούρη», με στόχο την πρώθηση της δημιουργίας του νέου Μουσείου της Ακρόπολης και την προβολή του ελληνικού πολιτισμού. Κατέχοντας τη θέση του προέδρου, παραχώρησε στο ίδρυμα τα έσοδα από τις ταινίες του, προκειμένου να ενισχυθεί ο αγώνας για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα από το Βρετανικό Μουσείο.

Πέθανε πλήρης ημερών, σε πλικά 97 ετών, στις 31 Μαρτίου 2008.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΆΛΛΟΙ...

ΤΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΟΜΩΣ, ΚΑΤΙ ΑΛΛΑΖΕΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Δύο σημαντικές εξελίξεις φωτίζουν - έστω και αμυδρά - την πορεία της Ελλάδας μέσα στο τούνελ της κρίσης: κατ' αρχάς η συγκρότηση της νέας κυβέρνησης στο Βερολίνο, με τον μεγάλο συνασπισμό Χριστιανοδημοκρατών και Σοσιαλδημοκρατών φέρνει την ελπίδα αλλαγών στην άκμηπτη πολιτική της αένατης λιτότητας «α λα Μέρκελ». Βεβαίως παραμονή Σόιμπλε στο υπουργείο Οικονομικών μετριάζει αυτές τις προοπτικές. Όμως θα πρέπει πλέον να διαπραγματεύεται την πολιτική του με τους Σοσιαλδημοκράτες, οι οποία έχουν αναπτύξει μια εντελώς διαφορετική φιλοσοφία σε σχέση με το ελληνικό πρόβλημα. Συμαντική εξέλιξη είναι η έξοδος της Ιρλανδίας στις αγορές επειδή αποδεικνύει ότι υπάρχει ζωή και μετά τα Μνημόνια: θα έπρεπε μάλιστα οι δανειστές - και τα στελέχη της τρόικας, τα οποία εξακολουθούν να τηρούν προκλητικά σκληρή στάση απέναντι στην Ελλάδα - να μελετήσουν τη δήλωση του υπουργού Οικονομικών του Δουβλίνου: «Αν ένα πρόγραμμα δεν έχει τη στήριξη του λαού, πολύ απλά δεν θα γίνει τίποτα»...